

John Foxx- Systems of Romance

2013.mai.17

Ukens Utvalgte:

Som nevnt er det mulig å bruke analyser for person på organisasjoner. Således kan selv de mektigste imperier ses fra ganske andre sider. Man skulle tro at det mest 'uskyldige' menneske, et lille pikebarn, ikke kunne bli en hovedperson til menneskehetens mest dramatiske rivaliseringer og omveltninger. Men som en 'sommerfugl-effekt' ga 'Dagmar-effekten' globale konsekvenser for menneskehetens Livskvalitet i 100 år.

Dagmar hette en ung dansk prinsesse, som ble giftet med tronarvingen til den mektige Romanov tsar/keiser-familie i Russland. Det var utvilsomt et arrangert ekteskap da hun også var forlovet med storebroren til han døde. H.C. Andersen, den danske eventyrforfatter, beskrev Dagmar's avskjed med Danmark så her: "Yesterday, at the quay, while passing me by, she stopped and took me by the hand. My eyes were full of tears. What a poor child! Oh Lord, be kind and merciful to her! They say that there is a brilliant court in Saint Petersburg and the tsar's family is nice; still, she heads for an unfamiliar country, where people are different and religion is different and where she will have none of her former acquaintances by her side". Dette har inspirert meg til å omskrive hans eventyr til: 'Keiserinnens nye klæder'. Den lille omskriving gir en ganske annen synsvinkel på Dagmar og hennes svigerdatters betydning. (Se kommentaren under).

Dagmar var prinsesse av Schleswig-Holstein hvilket har en sterk anti-tysk kultur. Det var under den fransk-danske allianse i Napoleons-krigene at regionen ble tapt til Tyskland, samt at Norge fikk igjen sin frihet ved krigsoppgjøret i Kiel-avtalene. Dagen i dag, den 17. mai, er for øvrig Norges nasjonaldag og feires markant over hele landet. Russlands Trone støttet også Napoleon, så inngiftet av Dagmar kan ha vært en kompensasjon for tapene Danmark led. Dog heter det også i folkeeventyrene 'prinsessen og det halve kongeriket', hvilket gir betenkeligheter. Uansett forløpet, Dagmar ble omdøpt til Maria Feodorovna, konverterte til det Russisk-ortodokse Tempel og ble tsarina/keiserinne og mor til den siste russiske Tsar/keiser. Særlig problematisk var at Dagmars svigerdatter Alix/Alexandra var tysk og nølte med konvertering fra det protestantiske Tempel. Den nye tsarinaen var således uønsket av både Trone og Tempel. Svigerdatter ble forfulgt av onde tunger og store ulykker. Alix beskrev miljøet som tidvis ondt og fikk visst noen nevrotiske reaksjoner. Populariteten sank, forakten økte og familien ble isolert. Men noe støtte behøvde hun, så alternativ teokrati synes fortrøstningsfullt.

'Stat' så mulighet for statskupp med følgende gjenreise av Moskva som imperiets republikk. 100 år tidligere ble Moskva brent. Tronens allierte, Napoleon, bødret sin uskyld tross invasjon av byen. Uansett, Roma³ var igjen operativ og benyttet anledningen med splittelse av Trone og Tempel, samt fremmedgjøring av Tsarina. På den tid, før WW1, hadde Europa 4 potensielle Roma³ (Russland, Tyskland, Østeriket og Italia) med hver sin keiser (hvis man kan regne Paven for det). Alle hadde motiver for Russlands fremtid, men ingen ønsket det fatale utfall. Det hele er et uoverskuelig komplisert system av sosialpsykologiske Spill med millioner av aktører i over 100 år. Siden Spill er i sin natur 'uredelige' og 'sannheten er krigers største offer', vil jeg heller fremheve to aktører som spilte spesielle roller for statskuppet i Russland, - en fra innsiden og en fra utsiden.

Rasputin reiste for anledningen fra Sibir og ble tsarinas mest betrodde rådgiver. Tidligere oppsøkte han okkulte miljø i Middelhavsområdet, tilsvarende beskrivelsen i UU 21.december.2012. Rasputin kan ha vært en forgjenger til Gurdjieff. Rasputin var hypnotisør, med påståtte evner som psykisk medium, et guddommelig talerør og en helbreder. Han arbeidet seg sakte og sikkert inn til tsarinaen, fikk flyttet krigsplaner inn i Vinterpalasset og bestemte at tsaren selv skulle delta i krigene. Da krigene selvfølgelig gikk galt, ble Russland urolig og gav tsarfamilien skylden. Når Rasputins offisielt i Moskva deklarte at Russlands

styres av hans manndom, kunne ikke tsarfamilien overleve ryktene. Det ble for meget med spekulasjoner om en 'Lille-Rasputin' som Russlands keiser, samt at tsarinaen kunne være en tysk spion.

Russland var før WW1 i ferd med å konvertere til demokrati, men statsmenn kan ikke tillate den slags umyndiggjøring av seg selv. Lenin og hans bror deltok i splittingen av det russiske sosial-demokratiske arbeiderparti. Storebror ble dømt til døden for sine aktiviteter. Lenin flyktet til Europa etter en eksil i Sibir. Forrut for Statskuppet ble Lenin smuglet tilbake til Russland i en forseglet togvogn, - som et masseødeleggelsesvåpen. Som anti-demokrat var ikke Lenin noen folkets frontfigur, men besatt av personlig vendetta for hans brors henrettelse. Den røde fane var som et symbol for raseriet, volden og blodhevn. Motivet for den propaganderte ideologi var ikke bare 'å ta fra de rike og gi til de fattige', - motivet var å utrydde de lojale til Trone og Tempel i en borgerkrig, samt å dele deres utbytte.

Det russiske 'Vinterpalasset', dette 'Dukkehuset', var scenen for mange sosialpsykologiske Spill. Denslags har pågått i Roma3 siden Tsar Ivans dager, - 400 år tidligere. For anledningen, og med nordisk perspektiv, fristes det dermed å definere 3 nye Spill. Det første Spillet er TOL, - 'Tuppen Og Lillemor', som i den norske barnesang. Det er beskrivende for Dagmar/Marias Spill mot Alix/Alexandra. Det er som to damer med mentalitet på 'fjortis'/teenager nivå som spiller sine intriger opp mot hverandre uten hensyn til konsekvenser for omgivelsene. Det er skjulte, seksuallmotiverte rivaliseringer om revir, makt og annerkjennelser. Hensikten med Spillet er ikke nødvendigvis motpartens tap, men en splittende krise som middel for å endre scenen til spillerens fordel. 'Gimmicks', 'husets regler' er avgjørende viktige i Spillet og Alexandra tok dem ikke til seg tydelig nok i tide. TOL har også 3 grader hvor utfallet med WW1 sprengte grensene for høyeste grad. En annen liten kuriositet i Spillene er at Alix fikk samme navn som Dagmars nærmeste søster Alexandra, - noe som kunne forvirre viktige kommunikasjoner.

Et annet Spill kan være DAC (Divide And Conquer / Splitt Og Hersk). Spillet er nært i slekt med LYAHF, men DAC har en vinner og to tapere. Spillet er dog mest relatert til organisasjoner eller nasjoner. Rasputin spilte DAC, som en marionett for andre. Et tredje spill er ur-nordisk og kan hete DSITDEN (Du Skal Ikke Tro Du Er Noe – eller kort sagt; 'Jante'). Det er et kollektivt 'alle mot en' -Spill. Et redelig motiv kan være å oppnå enighet. Men dette Spill kan selvfølgelig misbrukes og har også 3 grader av utfall. Kollektive utryddelser kan bli en fatal konsekvens. Det kan se ut som Jante Spillet er eksportert fra Roma3 til Norden i århundrer. Mere om dette i de neste UU med mere fokus på Livskvalitet i Russlands historie.

Med ettertanke om det hele: Det handler ikke om et par ondskapsfulle piker og deres skyld i de påfølgende Spill WW 1-2-3. De, og andre aktører, var nærmest 'skjebnesvangre' brikker i større rekker av foranledende Spill. Maria og Alexandra var som ID/Sulk og Rasputin og Lenin som ID/Jerks. Men det overordnede motivet var å konvertere Imperiet fra Trone til Stat. Som nevnt er det mulig å beskrive tilsvarende 'egostates' som metaforiske Superior-Egos tilsvarende Matriark og Patriark. Skjønt Freud/Berne modellen synes å mangle en tredje S-E, den asekuelle 'Foreldre' til ID/Nerd. Denne 'skjulte' og 'metaforiske' S-E har vært hovedaktør i det forrige århundres mange omveltninger som har endt med Stats samfunnsdominans. For å beskrive dette ligger det nærliggende med et tilslørt ord: 'Platocrat'. Siden dagens politiske Spill baseres på et århundre gamle misoppfattelser, er det et poeng å avdekke fortiden for å korrigere fremtidige feiltagelser. Men om fortiden; - gjort er gjort, og kan ikke omgjøres.

John Foxx har vært presentert her i UU flere ganger. Denne sangen er ikke en spesiell hit, men teksten passer særlig godt til denne kronikk. Opprinnelig ble sangen lavet da han var vokalist i Ultravox. Etter studioversjonen følger også en unik live-opptreden fra da John faktisk hadde et eget band.

John Foxx - Systems of Romance (Studio, Live & Lyrics)

<http://www.youtube.com/watch?v=5FAIC4Y8VWs>

<http://www.youtube.com/watch?v=OT4RJyMslYo>

<http://www.lyricstime.com/john-foxx-systems-of-romance-lyrics.html>

Russland, St. Petersburg, Vinterpalasset

<http://en.wikipedia.org/wiki/Russia>

[http://en.wikipedia.org/wiki/St. Petersburg](http://en.wikipedia.org/wiki/St._Petersburg)

http://en.wikipedia.org/wiki/Winter_palace

Dagmar, Alexandra, Rasputin og Lenin

[http://en.wikipedia.org/wiki/Maria_Feodorovna_\(Dagmar_of_Denmark\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Maria_Feodorovna_(Dagmar_of_Denmark))

[http://en.wikipedia.org/wiki/Alexandra_Feodorovna_\(Alix_of_Hesse\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Alexandra_Feodorovna_(Alix_of_Hesse))

<http://en.wikipedia.org/wiki/Rasputin>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Lenin>

‘Et Dukkehjem’, ‘Tuppen & Lillemor’

http://en.wikipedia.org/wiki/A_Doll%27s_House

<http://www.barnesanger.no/tuppen-og-lillemor.html>

Sommerfugleffekt og ‘Games People Play’

http://en.wikipedia.org/wiki/Butterfly_effect

[http://en.wikipedia.org/wiki/Games_People_Play_\(book\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Games_People_Play_(book))

Extra UU

Keiserindens nye Klæder John Foxx – Put on Your Dress

For mange Aar siden levede en Keiserinde, som holdt saa uhyre meget af smukke nye Klæder, at hun gav alle sine Penge ud for ret at blive pyntet. Hun brød sig ikke om sine Soldater, brød sig ei om Comedie eller om at kjøre i Skoven, uden alene for at vise sine nye Klæder. Hun havde en Kjole for hver Time paa Dagen, og ligesom man siger om en Drotning, hun er i Raadet, saa sagde man altid her: "Keiserinden er i Garderoben!" -

I den store Stad, hvor hun boede, gik det meget fornøieligt til, hver Dag kom der mange Fremmede, een Dag kom der to Bedragere; de gave sig ud for at være Vævere og sagde, at de forstode at væve det deiligste Tøi, man kunde tænke sig. Ikke alene Farverne og Mønstret var noget usædvanligt smukt, men de Klæder, som blev syede af Tøiet, havde den forunderlige Egenskab at de blev usynlige for ethvert Menneske, som ikke duede i sit Embede, eller ogsaa var utilladelig dum.

"Det var jo nogle deilige Klæder," tænkte Keiserinden; "ved at have dem paa, kunde jeg komme efter, hvilke Mænd i mit Rige der ikke due til det Embede de have, jeg kan kjende de kloge fra de dumme! ja det Tøi maa strax væves til mig!" og hun gav de to Bedragere mange Penge paa Haanden, for at de skulde begynde paa deres Arbeide.

De satte ogsaa to Væverstole op, lode som om de arbeidede, men de havde ikke det mindste paa Væven. Rask væk forlangte de den fineste Silke, og det prægtigste Guld; det puttede de i deres egen Pose og arbeidede med de tomme Væve, og det til langt ud paa Natten.

"Nu gad jeg nok vide, hvor vidt de ere med Tøiet!" tænkte Keiserinden, men hun var ordentligt lidt underlig om Hjertet ved at tænke paa, at den, som var dum, eller slet passede til sit Embede, ikke kunde see det, nu troede hun nok, at hun ikke behøvede at være bange for sig selv, men hun vilde dog sende nogen først for at see, hvorledes det stod sig. Alle Mennesker i hele Byen vidste, hvilken forunderlig Kraft Tøiet havde, og alle vare begjærlige efter at see, hvor daarlig eller dum hendes Naboe var.

"Jeg vil sende min gamle ærlige Minister hen til Væverne!" tænkte Keiserinden, "han kan bedst see, hvorledes Tøiet tager sig ud, for han har Forstand, og ingen passer sit Embede bedre end han!" -

Nu gik den gamle skikkelige Minister ind i Salen, hvor de to Bedragere sad og arbejdede med de tomme Væve. "Gud bevar' os!" tænkte den gamle Minister og spilede Øinene op! "jeg kan jo ikke se noget!" Men det sagde han ikke.

Begge Bedragere bad ham være saa god at træde nærmere og spurgte, om det ikke var et smukt Mønster og deilige Farver. Saa pegede de paa den tomme Væv, og den stakkels gamle Minister blev ved at spile Øinene op, men han kunde ikke see noget, for der var ingen Ting. "Herre Gud!" tænkte han, "skulde jeg være dum! Det har jeg aldrig troet, og det maa ingen Mennesker vide! skulde jeg ikke due til mit Embede? Nei det gaaer ikke an, at jeg fortæller, jeg ikke kan see Tøiet!"

"Naa, de siger ikke noget om det!" sagde den ene, som vævede!

"O det er nydeligt! ganske allerkjæreste!" sagde den gamle Minister og saae igjennem sine Briller, "dette Mønster og disse Farver! - ja, jeg skal sige Keiserinden, at det behager mig særdeles!"

"Naa det fornøier os!" sagde begge Væverne, og nu nævnede de Farverne ved Navn og det sælsomme Mønster. Den gamle Minister hørte godt efter, for at han kunde sige det samme, naar han kom hjem til Keiserinden, og det gjorde han.

Nu forlangte Bedragerne flere Penge, mere Silke og Guld, det skulde de bruge til Vævning. De stak Alt i deres egne Lommer, paa Væven kom ikke en Trevl, men de bleve ved, som før, at væve paa den tomme Væv.

Keiserinden sendte snart igjen en anden skikkelig Embedsmand hen for at see, hvorledes det gik med Vævningen, og om Tøiet snart var færdigt. Det gik ham ligesom den anden, han saae og saae, men da der ikke var noget uden de tomme Væve, kunde hun ingen Ting see.

"Ja, er det ikke et smukt Stykke Tøi!" sagde begge Bedragerne og viste og forklarede det deilige Mønster, som der slet ikke var.

"Dum er jeg ikke!" tænkte Manden, "det er altsaa mit gode Embede, jeg ikke duer til? Det var løjerligt nok! men det maa man ikke lade sig mærke med!" og saa roste han Tøiet, han ikke saae, og forsikrede dem sin Glæde over de skønne Couleurer og det deilige Mønster. "Ja det er ganske allerkjæreste!" sagde han til Keiserinden.

Alle Mennesker i Byen talte om det prægtige Tøi.

Nu vilde da Keiserinden selv see det, medens det endnu var paa Væven. Med en heel Skare af udsøgte Mænd, mellem hvilke de to gamle skikkelige Embedsmænd vare, som før havde været der, gik hun hen til begge de listige Bedragere, der nu vævede af alle Kræfter, men uden Trevl eller Traad.

"Ja er det ikke magnifique!" sagde begge de skikkelige Embedsmænd. "Vil deres Majestæt see, hvilket Mønster, hvilke Farver!" og saa pegede de paa den tomme Væv, thi de troede, de andre vistnok kunde see Tøiet.

"Hvad for noget!" tænkte Keiserinden, "jeg seer ingen Ting! det er jo forfærdeligt! er jeg dum? duer jeg ikke til at være Keiserinde? Det var det skrækkeligste, som kunde arrivere mig! "O det er meget smukt!" sagde Keiserinden, "det har mit allerhøieste Bifald!" og hun nikkede tilfreds og betragtede den tomme Væv; hun vilde ikke sige, at hun ingen Ting kunde see. Hele Følget, hun havde med sig, saae og saae, men fik ikke mere ud af det, end alle de Andre, men de sagde ligesom Keiserinden, "o det er meget smukt!" og de raadede ham at tage disse nye, prægtige Klæder paa første Gang, ved den store Procession, som forestod.

"Det er magnifique! nysseligt, excellent!" gik det fra Mund til Mund, og man var allesammen saa inderligt fornøjede dermed. Keiserinden gav hver af Bedragerne et Ridderkors til at hænge i Knaphullet og Titel af Vævejunkere.

Hele Natten før den Formiddag Processionen skulde være, sad Bedragerne oppe og havde over sexten Lys tændte. Folk kunde see, de havde travlt med at faae Keiserindens nye Klæder færdige. De lode, som de toge Tøiet af Væven, de klippede i Luften med store Saxe, de syede med Syenaal uden Traad og sagde tilsidst: "see nu er Klæderne færdige!"

Keiserinden, med sine fornemste Cavalerer, kom selv derhen og begge Bedragerne løftede den ene Arm i Veiret ligesom om de holdt noget og sagde: "see her er Beenklæderne! her er Kjolen! her Kappen!" og saaledes videre fort. "Det er saa let, som Spindelvæv! man skulde troe man havde ingen Ting paa Kroppen, men det er just Dyden ved det!"

"Ja!" sagde alle Cavalererne, men de kunde ingen Ting see, for der var ikke noget.

"Vil nu deres keiserlige Majestæt allernaadigst behage at tage deres Klæder af!" sagde Bedragerne, "saa skal vi give dem de nye paa, herhenne foran det store Speil!"

Keiserinden lagde alle sine Klæder, og Bedragerne bare sig ad, ligesom om de gave ham hvert Stykke af de nye, der skulde være syede, og Keiserinden vendte og dreiede sig for Speilet.

"Gud hvor de klæde godt! hvor de sidde deiligt!" sagde de allesammen. "Hvilket Mønster! hvilke Farver! det er en kostbar Dragt!" -

"Uden for staae de med Thronhimlen, som skal bæres over deres Majestæt i Processionen!" sagde Overceremonimesteren.

"Ja jeg er jo istand!" sagde Keiserinden. "Sidder det ikke godt?" og saa vendte hun sig nok engang for Speilet! for det skulde nu lade ligesom om hun ret betragtede sin Stads.

Kammerherrerne, som skulde bære Slæbet, famlede med Hænderne hen ad Gulvet, ligesom om de toge Slæbet op, de gik og holdt i Luften, de turde ikke lade sig mærke med, at de ingenting kunde see.

Saa gik Keiserinden i Processionen under den deilige Thronhimmel og alle Mennesker paa Gaden og i Vinduerne sagde: "Gud hvor Keiserindens nye Klæder ere mageløse! hvilket deiligt Slæb hun har paa Kjolen! hvor den sidder velsignet!" Ingen vilde lade sig mærke med, at han intet saae, for saa havde han jo ikke duet i sit Embede, eller været meget dum. Ingen af Keiserindens Klæder havde gjort saadan Lykke.

"Men hun har jo ikke noget paa," sagde et lille Barn. "Herre Gud, hør den Uskyldiges Røst," sagde Faderen; og den Ene hvidskede til den Anden, hvad Barnet sagde.

"Men hun har jo ikke noget paa," raabte tilsidst hele Folket. Det krøb i Keiserinden, thi hun syntes, de havde Ret, men hun tænkte som saa: "nu maa jeg holde Processionen ud". Og Kammerherrerne gik og bar paa Slæbet, som der slet ikke var.

John Foxx – Put on Your Dress - (Keiserindens nye Klæder) + Live

<https://www.youtube.com/watch?v=ZCuKzYlwN3w>

<http://www.elyrics.net/read/j/john-foxx-lyrics/your-dress-lyrics.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=1QYwmgltJuM>

